

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 92652/2021
26.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парничном поступку тужилаца АА и ББ, обоје из ... Села, ..., чији је заједнички пуномоћник Јасмина Белић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о захтеву Првог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету тог суда П 39968/21, на седници одржаној 26.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев за одређивање другог стварно надлежног суда, за поступање у предмету Првог основног суда у Београду П 39968/21.

Образложење

Тужиоци су 15.06.2021. године поднели тужбу против тужене, ради исплате новчаног износа од по 300.000,00 динара на име накнаде штете због изгубљене добити за 2018, 2019. и 2020. годину, са законском затезном каматом ближе одређеном у изреци пресуде. Према наводима тужбе, спровођењем мера ради одбране од поплава, тужиоци су онемогућени да користе своју парцелу у целини, чиме им је умањен обрадиви део пољопривредног земљишта, па самим тим и обим производње који тужиоци могу остварити производњом и гајењем повртарских култура, због чега су спречени да остварују добитак који би се по редовном току ствари реално могао очекивати и то у висини чистог прихода од повртарске производње и да у оквиру предузетих мера заштите од поплава није изграђен насип и на делу њихове парцеле.

Први основни суд у Београду, уз допис П 39968/21 од 16.07.2021. године, доставио је списе предмета Врховном касационом суду, ради одређивања другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету и као оправдан разлог за свој захтев навео, да је очигледно да ће се парнични поступак лакше и брже спровести пред Основним судом у Зрењанину, зато што је извесно да ће се јавити потреба за извођењем доказа вештачењем од стране вештака геодетске струке изласком на лице места, као и саслушањем тужилаца који имају пребивалиште на територији месне надлежности Основног суда у Зрењанину. Затим, да је тужбени захтев заснован на наводима да је тужиоцима причињена вануговорна штета фактичком експропријацијом непокретности, које се налазе на територији Зрењанина и да ће одређивањем другог стварно надлежног суда бити заштићено и право странака на суђење у разумном року,

имајући у виду оптерећеност Првог основног суда у Београду бројем предмета у грађанској материји.

Врховни касациони суд је одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда на основу одредби члана 62. ст.1. и 7. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да захтев није основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП, је прописано, да, надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

У конкретној ситуацији нису испуњени услови за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету, с обзиром на то да изнети разлози нису од таквог значаја да би указивали да ће се поступак лакше спровести пред другим стварно надлежним судом, нити да представљају друге оправдане разлоге који би били од значаја за одређивање другог стварно надлежног суда, у смислу одредбе члана 62. став 1. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 62. став 1. и 7. ЗПП. одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**